

110: 4: 26 (P. 2)

32.

Lijkpredikan/

Öfwer

Then Ädle och Welborne Herre/

Herr Claes Flemming/

til Wilnäås och Nornäås / Sweriges

Rijtes Råd/ Öfwerståthållare på Stockholms

Slott/ sampt Ammiral, och Laghman öfwer

södre Gintland.

Swilkens salighe Lekamen/ medh tilbör-

ligh ähra och wördning/ bleff ledhsagat til sina Fä-

ders Hwislofammor/ vthi Vermdöös Sochnekyr-

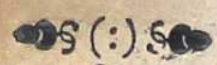
ka/ den 22. Sep. Åår 1644.

Hällen ther sammastådes/

Åff

D. OLAVO LAURELIO,

Kyrckioherde i Stockholm,

STOCKHOLM,

Tryckt hoos Ignatium Meurer/

Åår 1645.

Stockholms Slott/ hafwer han til thet förr år begynt/hulpit til at bearbeta och fullborda.

Magistraten i Stockholm/ medh högsta flijt vnderstödt/ thetas rådhslag och rett styrckt/ them/ som thetas Privilegier, på Hen. K. Ms. wegnar/ i alla skälige motto / förträdt och försvarat. Handelen och traficquen, effter mögeligheeten förbättrat/ och sökt at bringa i ordre och richtigheet. Stadzens intrader, bygningar och andra commoditeter, winlagdt sigh at förmera / såsom och at boota och någorlunda affhielpa/ the oordningar och irregulariteter, som i Staden/ medh ostickelighe gatur och grender / aff framledne tjiders försu- melse inrijtat hafwer/ så myckit ååren och lijffztijden hafwer kunnat til- låta. Men enfannerligen ther hann bearbetat/ at Malmarna/ vti itt ordenteligit skick och anseende bringas / och försättias motte/ och thes seel och brister så wijda bootat / at ehuru wel thet kan hafwa varit en och annan oweldt och emoot / så hafwer lijkwäl thenne salige Herren/ lagdt ther vthinnan sådana fundamenta, at then som honom vthi em- betet kommer at succedera, hafwer een richtig och obeswårat regel at efftergå. Och när alt sigh nu satt hafwer/ och kommit til sin inten- derade fullbordan/ kan Stockholms Stadh/ thenne salige Herren/ therföre nepligen noghsampt tacka och berömma. Effter som han ige- nom sin flijt/ arbete och försichtigheet/ hafwer låtit byggia och förfer- diga i thesse tjidder / then sköna och anseensliga Kyrckian på Stermal- men/ S. Jakob benembd/ som så långan tjidh / fast vthi manna min- ne/ hafwer stådt vti bygning och taaklöös. Thenne salige Herren/ haf- wer och vprettat Barnhuset / och ther medh funderat och vthspridt/ många sköne och nyttige Handwerck i Riket/ serdeles i Staden/ hwil- ken han och medh åchskillighe nya brygger/ zirat och beprydt hafwer/ som aldrigh tilförenne varit hafwa/ och bracht them i anseende. Trans- fererat Skipsgårdan til bequemmare orth/ och then medh thes tilbe- hör/ icke vthan stoort arbete och beswår / å nyo funderat. Anrettat Reparebanen/ låtit förferdiga Slysän. Hvilket alt/ ther thenne salig- ge Herrens förstånd/ arbete/ idlesamheet och tolamodh icke hade varit/

til

til ewentyrs ännu stådt ogjordt och ofulkomnat. Hwar aff och / then som effterkommer / om han någorlunda wil göra sitt embete tilfyllest/ finner för sigh icke halfft/ vthan heelt giordt werck och arbete.

När nu vti förledne åår/ thet Danske kriget war angångit/ haf- wer then salige Herren/ anwendt alla sina kraffter/ mödha och flijt/ at Sweriges Rikets stoora Skepsflotta / wel försörgd medh folck/ styck- ken/ ammunition, redskap/ så och alla andra nödtorffter/ motte i ret- tan tjidh wara til redz/ effter som och han vthi sin lijffztijden/ intet högre war bekymbrat/ än som huru Siöstaten, motte ordenteligen fattas/ och H. K. Mt. och Cronan/ på wist och säkert siöfolck/ försijs och för- sörias/ såsom thes disposition är nu för ögonen : Så hafwer thenne sal. Herren vthi förledne Höst / och sedhan heela Winteren igenom/ winlagdt sigh at providera Flottan på besta sättet / förskrifwit en hoop fremmande Officerare, som widh Siöstaten, sechtande och seglazen/ woro öfwade och herkomne. Zen summa / beflitade sigh til thet högsta/ jempte Rikets Ammiralen och andre sine medhcolleger, at Rikets Flotta/ motte vti bestemdan tjidh/ finnas wederredda och suf- ficient, til at præstera defension, som elliest tasta fienden ann/ e/ hwarest then kunne wara til finna.

Såsom nu tiden på ååret inföll / at Flottan skulle gå til Siös/ och Rikets Ammiralen/ för sin högtbegåfuade ålderdom/ icke förmotte the/ ther widh hengiande travallier, och beswår vthstå/ är thenne sal. Her- ren deputerat, at föra och commendera Rikets Flotta. År för- thenskul/ sedan alt hafwer varit til redz/ affårdat och gången til Siös/ medh en godh och stående wind / den 1. Junij, tagit sin koosa öster om Oland/ och vnder Bornholm/ thådan han sedhan år gången til Landt- Nyen/ och strax effter/ (een Skärmygl til Siös sigh tildrogh den 12. Junij, ther twenne våra Skep/ sechtade medh 3. Danske in åth saar- watnet moot Köpenhamn/ och jagade the Danske Skeppen för sigh tist in igen) är han gången medh heela Flottan i Kiöckerwijk : Men förnimmandes at then Danske Flottan/ förhöll sigh inne i Hampnen/ och vthi Kongens fränwaru/ icke dristade sigh at gå til Siös : Så haf-

E ij

wer